

XXXI.

Udkast til Lov,

nogle nærmere Bestemmelser angaaende Jagten.

(Forelagt Landstthinget den 3die October 1860.)

§ 1. Det skal for Fremtiden under den for ulovlig Jagt anordnede Straf, jfr. Lov af 25de Marts 1851 § 21, være forbudt i Tidsrummet fra 1ste Januar til 1ste October at udøve Jagt efter Blagermus, Muldvarpe, Spidsmus, Pinsvæn, Ildere, Væseler, Grævlinge og, i indfædede Sandflugtsstrækninger, efter Ræve; samt efter Taarnfalk, Musevaager, Kærhøge, Ugler, Raager (Kornfrager), Alliker, Ellefrager, Hærugle, Stæver og Maager samt alle mindre Sangfugle. Dog skal det fremdeles være Enhver tilladt i sin Gaard eller sit Huus, uden Brug af Skydevaaben, at fange eller dræbe Ildere, Væseler og Ræve.

§ 2.

Bestemmelsen i Lov af 25de Marts 1851 § 7 forandres derhen, at det herefter skal være den Eier, der selv er Bruger af sin Eiendom, tilladt at overdrage Jagtretten til en Anden enten for sin Bestibelsestid eller for et bestemt Aaremaal, dog ikke over 10 Aar.

§ 3.

Sager angaaende Overtrædelser af de i denne Lovs § 1 indeholdte Forbud behandles som offentlige Politisager.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saaledes: Ved Lov af 25de Marts 1851 § 21 er det allerede bestemt, at de senere Aar have forfæstlige Insecter og da fornemlig Uldebørreerne og deres Larver jevnlig tilføjet Korn og Græsmarkerne betydelig Skade. Opmærksomheden er derved bleven henledet paa Vigtigheden af at frede saadanne Dyr, som efterstræbe og hovedsageligen ernære sig af de for Ager- og Skovbrug et skadelige Insecter samt af Muus og Røtter. De vigtigste blandt disse Dyr ere de i Lovudkastet § 1 nævnte, og Ministeriet har derfor ogsaa ved tvende Circulærer af 27de Januar 1859 og 22de Marts 1860 indtrængende anbefalet at frede samme. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at en saadan Opfordring, hvis Tilfidsbestættelse ikke medfører nogen Straf, ikke kan have den Virkning som et udtrykkeligt Lovforbud, ligesom Fredningen af de omhandlede gavnlige Dyr, naar der ved samme skal ubrettes Noget af Betydning, heller ikke kan indskrænkes til de Steder, hvor Beboerne godvilligen efterkomme den til dem stillede Opfordring, men maa overholdes nogenlunde fuldstændig for større samlede Strækninger. Ministeriets Beslutning at forelægge Rigsdagen et dertil sigtende Lovforslag er herved bleven bekræftet ved et i samme Retning gaaende Andragende fra en i indværende Aars